



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1785**

**VD18 13322648**

§. 31. Funestum P. Courayeri fatum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

quam fidei contrarium immisceretur, in officio autem Gregorii VII. legi, quod potestatem in Reges exercuisset, id autem esse contrarium institutioni Christi, qui ejusmodi potestatem in terris nunquam exercuisset, nec eam suæ Ecclesiæ reliquisset, esse contrarium Evangelio, perturbare pacem, & A catholicos adhuc magis ab unione absterrere &c. Ut ergo, aiebat iste Præsul, distinctionem utriusque potestatis defenderet, & civili potestati independentiam a Sacra assereret, ac fœderatis Statibus, utpote suis Superioribus inviolatæ fidelitatis specimen daret, se ad proscribendum hoc officium, fuisse adactum &c. Hoc quippe sibi solum habent hujus sectæ Viri, ut se immoto nexu Sedi sacre, ejusque Apostolicæ auctoritati addictos verbis protestentur, opere autem hanc ipsam auctoritatem totis viribus impugnent.

Sæc. XVIII.  
A. C. 1729.

§. XXXI.

*Funestum P. Courayeri fatum.*

Dissertationem, quam P. Courayerus de validis Anglorum ordinationibus ediderat, a Clero Gallicano & Parisiensi Archiepiscopo Cardinale Noailio fuisse proscriptam, jam supra meminimus: superest ut hujus controversiæ

*Vid. supra tom. 71. pag. 513. Et tom. 72. pag. 519.*

Sæc. XVIII. versæ exitum, & infaustam præfat  
 A. C. 1729. Patris sortem referamus: Postquam  
 igitur supremus Congregationis Cano-  
 nicorum S. Genovesæ Præpositus illum  
 ad quemdam Conventum prope oppi-  
 dum S. Germani in Laia eo fine, ut ab  
 Anglorum commercio remotior esset,  
 transmigrare jusserat, ipse non modo  
 doctrinam Catholicam, quæ in Noaillii  
 instructione tradebatur, approbat,  
 sed etiam errores ibidem damnatos,  
 ipsasque perversas assertiones in libris  
 suis contentas rejecit, declaravitque,  
 se magno affici dolore, quod suis scri-  
 ptis tam gravem præbisset offensionem.  
 Attamen ejus submissionem nonnisi si-  
 mulatam fuisse, multiplici argumento  
 apparuit; præprimis enim frequens ei  
 erat cum Anglis Protestantibus con-  
 versatio, suosque errores contra Noail-  
 lium, Abbatem suum, Pelleterium,  
 Trevoltienses, aliosque, qui ipsum im-  
 pugnant, pertinaciter defendit, no-  
 vosque errores accumulavit: demum  
 vero die duodecima Januarii ad Noail-  
 lium Cardinalem literas dedit, in qui-  
 bus proximam suam a fide Catholica  
 defectionem haud obscure prænuntia-  
 bat; Paulopost Noaillius suo Officiali  
 in mandatis dedit, ut contra ipsum  
 judicii acta instrueret: Hæc subodora-  
 tus Courayerus, die decima nona ejus-  
 dem

dem Mensis cum duobus Anglis & Valle - polo maritimæ rei Præfecto Caletum ac inde in Angliam aufugit, eademque die literas arrogantia tumidas ad suum Generalem Caletum transmisit, quibus perlectis Præpositus die trigesima Januarii contra hunc Patrem sententiam pronuntavit, quæ postea typis impressa prodit; Hic vero transfuga paulopost datis ex Anglia literis Cornelio Barchmano Ultrajectensi Pseudo-Archiepiscopo sua detulit obsequia, ab eoque re ipsi rogavit. Verum hic Præsul eidem rescripsit, ipsius libros continere perversam adeo doctrinam, tamque Calvinisticam consonam, ut ipsum suo Clero aggregare, nefas foret: Ea propter Anglorum benevolentiam demereri coactus, potentis Amici patrocinio obtinuit, ut Oxoniensis Academiæ Professoribus aggregaretur; ubi suos Adversarios acerrimo prorsus stylo aliquamdiu insectatus est.

Interim vero Pontifex die vigesima quinta Junii Anno 1728. Patris Courayeri dissertationem. ejusque Apologiam proscripsit, edita de super sequenti Constitutione:

„Cum, sicut accepimus, in lucem  
 „prodierint duo libri Gallico idiomate  
 „absque nomine Auctoris seu Auctorum  
 „typis editi, uterque in duos tomos  
 „di-

Sæc. XVIII.  
 A. C. 1729.

Sæc. XVIII. „divisus, unus quidem sub titulo: *Dis-*  
 A. C. 1729 „*sertatio* &c. & altera pars eodem ti-  
 „tulo inscripta, *Secunde Partie*, alius  
 „vero, cui titulus: *Defense des Disser-*  
 „*tations* &c. & altera Pars hoc itidem  
 „postremo titulo inscripta: *Tomo II.*  
 „*Part II.* Nos pro commissa Nobis  
 „ab æterno Pastore gregis sui cura  
 „Dominicas oves, quantum Nobis ex  
 „alto conceditur, a noxiis præservare  
 „cupientes, de nonnullorum ex Ve-  
 „nerabilibus Fratribus nostris S. R. E.  
 „Cardinalibus, qui librorum hujus-  
 „modi relationem, & censuram au-  
 „diverunt, remque mature, & dili-  
 „genter discusserunt, consilio, ac e-  
 „tiam motu proprio, ex certa scientia,  
 „ac matura deliberatione nostris, de-  
 „que Apostolicæ potestatis plenitu-  
 „dine, libros supradictos, & eorum  
 „quemlibet, uti continentes proposi-  
 „tiones falsas, temerarias, seditiosas,  
 „scandalosas, perniciosas, piarum su-  
 „rium offensivas, sanctæ Sedis, & Con-  
 „ciliorum auctoritati injuriosas, &  
 „contumeliosas, schismaticas, erro-  
 „neas, Sacrarum Ordinationum, alio-  
 „rumque Ecclesiæ Sacramentorum e-  
 „versivas, & hæreticas respective, sub  
 „superius expressis, aliisque quibus-  
 „cumque titulis, ubicumque, & quo-  
 „cumque alio idiomate, seu quavis  
 „edi-

„editione, & versione hucusque im-  
 „pressos, ac manu descriptos, aut (quod Sæc. XVIII.  
 „absit) imprimendos, & describen- A. C. 1729.  
 „dos tenore præsentium damnamus,  
 „reprobamus, ac legi, & retineri pro-  
 „hibemus, illorumque impressionem,  
 „descriptionem, lectionem, & usum  
 „omnibus, & singulis Christifidelibus  
 „etiam specifica, & individua mentio-  
 „ne, & expressione dignis, sub pœna  
 „excommunicationis per contrafacien-  
 „tes ipso facto absque alia declaratione  
 „incurrenda, a qua nemo a quoquam,  
 „præterquam a Nobis, seu Romano  
 „Pontifice pro tempore existente, nisi  
 „in mortis articulo constitutus, abso-  
 „lutiois beneficium valeat obtinere,  
 „omnino interdiciamus.

„Volentes, & auctoritate Aposto-  
 „lica mandantes, ut quicumque Li-  
 „bros prædictos, vel aliquem illorum  
 „penes se habuerint, illos, seu illum  
 „statim atque præsentis literæ eis in-  
 „notuerint, locorum Ordinariis, vel  
 „hæreticæ pravitatis Inquisitoribus  
 „tradere, atque consignare teneantur.  
 „Hi vero exemplaria sibi sic tradita  
 „illico flammis aboleri curent: In con-  
 „trarium facientibus non obstantibus  
 „quibuscumque. „

Sæc. XVIII. Nihilominus tamen idem P. Cou-  
 A. C. 1729. rayerus hoc anno Amestolodami in  
fui defensionem edidit relationem histo-  
*ricam seu apologeticam opinionis suce una-*  
*cum documentis, quibus facta in sua disser-*  
*tatione allegata vindicantur.*

## §. XXXII.

*Benedictus XIII. Papa Beneventum*  
*profectus.*

**H**oc rursus anno Benedictus Pontifex  
 Beneventum proficisci statuit, ut  
 hanc Ecclesiam, quam nec in Pontifi-  
 cia dignitate constitutus dimiserat, am-  
 plis Benevolentiae pietatisque monu-  
 mentis locupletaret. Præcesserant Col-  
 licola & Coscia Cardinales, qui neces-  
 saria Beneventi procurarent: ipse etiam  
 Pontifex, cum pia ejus liberalitas jam-  
 jam omnem auri suppellectilem in pau-  
 peres profudisset, in pleno Senatu Pur-  
 puratis exponere cogebatur, ad itine-  
 ris expensas necesse esse, ut ex the-  
 sauro in arce S. Angeli reposito quas-  
 dam desumeret pecunias: nonnullis  
 vero opponentibus, has pecunias non-  
 nisi pro extrema necessitate esse erogan-  
 das, respondit, etiam Beneventi exi-  
 stere pauperes extrema necessitate  
 pressos. Igitur die vigesima octava  
 Martii Roma profectus, continuato iti-  
 nere